

Carmen Sylva

FLUTURI
SĂRUTÂNDU-SE

Cuprins

Regina Elisabeta a României / 5

Prefață de Prințul Radu al României

Notă asupra ediției / 7

Cronologie și repere bibliografice / 11

Despre Viață / 39

Frunze veștejite / 50

Furtuna zice... / 51

Cântec / 53

Despre Umanitate / 55

Prometeu / 65

Cina cea de taină / 67

Despre Iubire / 69

Copilul ei / 75

Pe cea câmpie albă / 83

Fluturi sărutându-se / 84

Despre Fericire / 87

Vis / 89

Despre Suferință / 91

Înaintea furtunii / 100

De-atâtea ori... / 102

Mamă vitregă / 104

Despre Spirit / 107
<i>Regina</i> / 110
<i>Un ger năprasnic</i> / 112
Despre Artă / 115
<i>Arta</i> / 121
<i>Cum soarele</i> / 122
<i>Cântărețul</i> / 123
Despre Datorie / 125
<i>Scrum</i> / 130
<i>Rătăcire</i> / 132
Despre Trufie / 135
<i>Luptă</i> / 137
<i>Uitare</i> / 139
Despre Politică / 141
<i>Cruce și Coroană</i> / 145
Varia / 149
<i>Spre seară</i> / 152
<i>Vântul</i> / 154

Regina Elisabeta (către 1881)
foto Franz Mandy, imprimată de Fr. Bruckmann, München (colecția G.B.-P., Paris)

Despre Viață

Viața este o artă în care mult prea des rămâne simpli diletanți. Pentru a deveni maestru, trebuie să verși sânge izvorât din propria inimă.

Afecțiunea este un copil drăgătos, care ne menține în viață fără voia noastră.

Pletele cărunte sunt asemenea crestelor de spumă ce acoperă marea după furtună.

Fetele tinere trec adeseori prin smârcuri cu un pas atât de ușor, încât noroiul abia de le atinge călcâiele. Numai după ce ajung la mal se simt otrăvite de miasmele putrede pe care le-au luat cu ele.

Nu putem fi niciodată obosiți de viață.
Nu suntem obosiți decât de noi însine.

La miezul nopții, cei care umblă pe străzi sunt oamenii fericiti; la ora patru dimineața, cei nefericiți; poate că, între miezul nopții și patru dimineața, fericirea a trecut în mare grabă.

Fiecare dintre actele noastre este fie răsplătit, fie pedepsit;
numai că noi nu admitem asta.

Când trăim prea intens, ajungem să ne temem și de cer,
ca ultima și cea mai crudă decepție.

În tinerețe, suntem ca un castel medieval,
cu tot felul de unghere ascunse, pivnițe subterane,
galerii misterioase, șanțuri și ziduri de protecție; mai târziu,
suntem ca o reședință modernă, opulentă, strălucitoare,
elegantă, cochetă, accesibilă numai celor aleși; iar, la sfârșit,
suntem ca o imensă hală deschisă tuturor, sau piață,
sau muzeu, sau catedrală, sau cimitir.

Postind, devii apostol; hrana îmbelșugată te face diplomat.

Lucrurile care la tinerețe te fac să roșești la vîrsta maturității
te fac să plângi, iar la bătrânețe, să surâzi.

Bunătatea tinereții este angelică;
bunătatea senectuții e divină.

Există o bunătate care te respinge și o răutate atrăgătoare.

Stâncă solitară devine din ce în ce mai colțuroasă;
piatra de râu, din ce în ce mai rotundă.

Principesa Elisabeta (în picioare în centrul imaginii; alături, așezată), Maria de Bibra, tatăl ei, Prințipele Hermann de Wied (cu joben; așezat, în stânga), Prințesa de Wied, împreună cu fiili săi, Wilhelm și Otto-Nikolaus (în partea dreaptă, personajele sunt neidentificate — către 1854-1855)

foto Ludwig Bender, Neuwied (colecția A.S.S. Prințipele Carl zu Wied, Neuwied)

O gospodină excelentă este întotdeauna în pragul disperării.
Adeseori, ne-ar plăcea mai mult o casă mai neîngrijită,
dar mai calmă.

Nu-i poți învăța pe oameni să-ți vorbească limba,
dacă nu le-o vorbești și tu pe a lor.

Focul face apa să fierbă; dar apa stinge focul.
Nu încălzi un ingrat, căci o să te stingă.

Experiența este o femeie în vîrstă, venerată fără să se întrebe
cineva dacă trecutul ei e dubios.

Cunoașterea lumii și cunoașterea mării se dobândesc
în furtună; dar, în ochii bătrânului matelot, se întrezărește
umbra morții pe care adeseori a înfruntat-o.

Nu ni se iartă nici înzestrările, nici succesele,
nici prietenile, nici căsnicia, nici avereia;
abia moartea ni se iartă, dacă ni se iartă și ea.

Călcâiul lui Ahile ni-l descoperă cei aflați mai jos decât noi,
mult mai ușor decât egali noștri.

Unii părinți se răzbună pe copiii lor pentru proasta educație
pe care au primit-o.

ASOCIAȚIA
OVIZIUNE
pe
30
DE ANI

1 leu din prețul cărții va fi donat în conturile
Asociației O viziune pe 30 de ani.

*Cărtea
veche*

începi să află

ISBN 978-606-588-606-3

9 786065 886063